

linger af Fæstegods i Forordningen 25de Juni 1810 § 11 og flere Circulairer indeholdte særegne Bestemmelser for Fremtiden bortfalde.

Den Halvdeel af vedkommende Kjøbesum-mer, som ved Afhændelsen af det forrige Ryttergods blev indestaende i de solgte Eiendomme, er altid ved Udskykninger bleven fordeelt paa Parcellerne efter disses boniterede Areal. Da det imidlertid var meget omstændeligt at beregne Renterne af de meget ubetydelige Beløb, som derved ofte fremkomme, blev det, efter Correspondence med den daværende Direction for Statsgjælden og den synkende Fond, vedtaget, saafremt den paa en Parcel fallende Andeel af de nævnte Kjøbesummer udgjorde et mindre Beløb end 50 Rbd., at paalægge Vedkommende at indbetale samme i Amtstuen. Heri har man ikke villet gjøre nogen Forandring.

ad § 17.

Naar en særskilt matriculeret Lod adskilles fra en Eiendom, er dette ifølge de vedtagne Regler altid skeet uden Forandring i dens Hartkorn, og den ved Placat af 13de September 1832 for visse Tilfælde givne Tilladelse anvendes i Praxis i alle Tilfælde. Denne Fremgangsmaade er anseet nødvendig, for at Matriculens Documenter, og navnlig Rortene, ei skulle blive altfor maculerede; den vil derhos være et hensigtsmæssigt Middel til at kontrollere, at de større Parceller ei udskyffes mere end tilladt.

Det er derfor i Paragraphen udtalt, at naar den Lod, som agtes særskilt, er særskilt matriculeret, er det tilstrækkeligt, at Amtstuens Attest indsendes, ledsaget af Rorter over Lodden, cfr. Placat af 21de April 1848 § 2.

ad § 19.

Da Loven af 4de Juli 1850 om faste Taxationsmænd skal blive i Kraft, vil ogsaa

den i Slutningen af Lovens § 4 omhandlede Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til i visse Tilfælde at tillade, at Matriculstarterne lægges til Grund ved Hartkornfordelinger, samt at disse foretages ved Ministeriet, fremdeles kunne komme til Anvendelse.

Med Hensyn til de særegne Bestemmelser om Skoves Udskykning er det ved flere Circulairer paalagt Landinspekturerne at iagttage, at der saavel i Udskykningsberegningerne som i Taxationsforretningerne meddeles nærmere Forklaring om Bessaffenheden af den Skov, som maatte findes paa vedkommende Eiendom. Dette iagttages ikke altid, og man har derfor anseet det for rettest, at det indskræpes, at Taxationsforretningerne bør indeholde de fornødne Oplysninger i saa Henseende.

Med Hensyn til Slutningen af Paragraphen, betræffende Taxationen af Jorder, som magelægges, henvises til Bemærkningerne ved § 10.

ad § 20.

Disse Oplysninger ere nødvendige, for at Ministeriet kan sættes istand til at bedømme, hvorvidt den tilføjede Udskykning vil kunne approberes. Til de „paagældende Eiendomme“ høre samtlige, enten særskilt eller under Et matriculerede, Jorder, som i Forening med den Eiendom, der agtes udskyttet, udgjøre eet samlet Brug, cfr. § 4.

ad § 21.

Cfr. Forordningen 3die December 1819 §§ 11 a og 12. Bibeholdelsen af denne Bestemmelse er anseet nødvendig, da det tilstrækkeligt er godtgjort af Erfaringen, at Vedkommende stundom foretage Delingen paa en saa uhenigtsmæssig Maade, at Eiendommens yderligere Udskykning alene af den Grund næsten bliver en Nødvendighed.